

З КОБЗАРЕМ У СЕРЦІ

Про феномен Шевченка — і лірикам, і фізикам

За ініціативи ректора Київського національного університету імені Тараса Шевченка академіка Леоніда Губерського на виконання Указу Президента України «Про додаткові заходи з підготовки та відзначення 200-річчя від дня народження Тараса Шевченка», розпорядження Кабінету Міністрів України «Деякі питання підготовки та відзначення 200-річчя від дня народження Т. Г. Шевченка» затверджено план заходів з підготовки та відзначення цього видатного ювілею. Один із пунктів цього плану — читання факультативу «Феномен Тараса Шевченка у культурному і гуманітарному просторі України і світу», який проводиться для студентів усіх структурних підрозділів університету. Цікаво, що таке читання проводиться вперше в освітній практиці України загалом і КНУ зокрема. Про те, як відбувається читання факультативу, розповідає завідувач кафедри історії української літератури і шевченкознавства професор Оксана Сліпушко (на знімку).

— Пані Оксано, те, що робиться вперше, завжди дається нелегко. Розкажіть, будь ласка, про мету запровадження такого курсу і як вам вдається її реалізовувати?

— Україна зацікавлена в тому, щоб 2014 рік було оголошено роком Тараса Шевченка у світі. Тож, певно, нам треба дбати про те, щоб насамперед якомога більша кількість наших співвітчизників не просто знала хрестоматійні шкільні фрази про Кобзаря, а й мала значно глибше і зріле уявлення про нього. А починати треба з молоді, студентів. Кафедра історії української літератури і шевченкознавства КНУ імені Тараса Шев-

ченка розробила програму цього факультативу. Власне, лекції про Кобзаря читаються у широкому гуманітарному контексті; вони збагачують кругозір студентів, подають феномен Шевченка у світлих найновіших інтерпретаціях. Це, поза сумнівом, потрібно, образно кажучи, не лише лірикам, а й фізикам, тобто всім, хто претендує на почесне звання випускника нашого університету. Закладу, який носить ім'я Тараса Шевченка. І, незалежно від обраного фаху, кожен, хто одержує в нас диплом, просто зобов'язаний мати глибші знання про національного Пророка. А механізм реалізації дуже простий — по

п'ять лекцій на теми загальногуманітарні, цікаві для кожної мислячої людини.

— Чи є якийсь зворотний зв'язок зі студентами, які прослухають цей факультатив?

— Формою такого зворотного зв'язку є написання рефератів. У них студенти різних факультетів і різних спеціальностей викладають власне бачення феномена Тараса Григоровича. Велику кількість таких робіт, наприклад, подали студенти юридичного факультету, зокрема магістри.

— Цікаво. І яким власним баченням діляться майбутні юристи?

— Головне, що це не скачано з Інтернету, а

справді власне бачення, особистий погляд на засвоєний матеріал. А теми їхніх розробок найрізноманітніші. Наприклад, «Чим зумовлена світова велич Тараса Шевченка?», «Шевченків етап у розвитку національної свідомості», «Основні етапи життєвого шляху Т. Шевченка як прояв реалізації геніальної особистості у національній історії». Назву кілька тем рефератів, які варто відзначити: «Тарас Григорович Шевченко — геніальна особистість українського народу!», «Чим обгрунтовано необхідність міждисциплінарного прочитання феномена митця?», «Шевченкове кредо і сучасне відродження України», «Феномен Тараса Шевченка крізь призму його політичних поглядів», «Мое сприйняття феномена Т. Шевченка у світі», «Вплив творчості Тараса Шевченка на національну свідомість сучасників». Дуже цікавий реферат «Мое сприйняття феномена Тараса Шевченка». Зазначу студентку-юристку про те, чи потрібен курс: «Я влячна, що було організовано факультативний курс лекцій, присвячений феномену Тараса Шевченка, тому що він допоміг мені поглянути на видатного поета з

другого боку. Якщо в школі ми традиційно вивчали біографію Шевченка, його творчість під девізом «Погляньте ж, браття, яка бідна у нас ненька-Україна!», то зараз я ознайомилася з ними в аспекті людської природи, світогляду Кобзаря, його життєвого стилю, ставлення до представників інших націй. Бога... Дякуючи факультативному курсу, я справді зацікавилася постаттю Тараса Шевченка, скачала аудіокнижку «Кобзар» та слухаю її по дорозі...»

— Отже, ви кинули зерно в благодатний ґрунт?

— Переконана, що факультатив — це не просто хороша ідея, а й місточок у майбутнє. Адже ми доносимо ширші знання про Кобзаря до студентської аудиторії — тих, хто завтра творитиме історію України. І йдеться, запевняю вас, не лише про 2014-й рік Тараса Шевченка. А чому б не зробити так, щоб надалі цей факультатив став обов'язковим для студентів I-го курсу не тільки нашого університету, а й усіх вишів України? Шевченко — постать, яка єднає українців у монолітну націю! І шанувати його потрібно не тільки напередодні 200-річного ювілею, а завжди, бо Шевченківська ідея — важлива складова державної ідеології.

Розмову вела Людмила
КОХАНЕЦЬ.

ПОДРОБИЦІ

Лист міністра

Міністр культури України Леонід Новохатько написав відкритого листа до шанувальників Тараса Шевченка.

Приводом стало поширення неправдивої інформації деякими інтернет-виданнями про реставраційні роботи, які нині ведуться у Києві та на Черкащині до 200-ліття з дня народження Шевченка.

Зокрема, пишуть, що на подвір'ї музею Шевченка в Києві риється котлован під паркінг, два бари та ресторан, що в музеї знято покрівлю й зрізано всі чавунні батареї опалення. А ще заплановано встановити ліфти — нібито необхідні цій двоповерховій споруді.

«Насправді, — пише міністр, — у котловані, виритому на подвір'ї музею, за проектом будуть розміщені гардероб і санвузли для відвідувачів, а також вентиляційне обладнання, що забезпечить температурно-вологісний режим (при його роботі виникає коливання ґрунту, тому його не можна розміщувати у приміщенні чи під ним)». Щодо батарей опалення: їх справді зрізано, але цим радіаторам «навіть не 50, а майже 70 років, і вони не обігрівали належним чином приміщення, тож їх давно пора замінити». Про покрівлю: «Дах у флігелі давно прогнив. Як можна зробити новий дах, не знявши старий?» І останнє: чи потрібні двоповерховому музеєві ліфти? «Потрібні! Бо всі люди, без вікових і фізичних обмежень, повинні мати можливість оглянути експозицію музею. Це елементарні речі, які є європейською нормою для театрів, музеїв, бібліотек і т. д.»

Отже, музеєві необхідна реконструкція. Ось ще одна цитата з листа міністра: «Правда в тому, що цей національний музей ніколи не мав ні кондиціонування, ні можливості підтримувати температурно-вологісний режим у залах і сховищах, ні пристойного гардероба, ні туалету, ні ліфта чи пандуса для людей з обмеженими можливостями. Справжньою бідою для